

EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli, 6.6.2011
KOM(2011) 309 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

**založená na článku 9 rámcového rozhodnutia Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji
proti korupcii v súkromnom sektore**

{SEK(2011) 663 v konečnom znení}

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

založená na článku 9 rámcového rozhodnutia Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore

1. Úvod

1.1. Súvislosti

Cieľom rámcového rozhodnutia Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore je podľa odseku 10 úvodných ustanovení, „...zabezpečiť, aby jednak aktívna, ako aj pasívna korupcia v súkromnom sektore bola trestným činom vo všetkých členských štátoch, aby mohli byť právnické osoby taktiež zodpovedné za takéto trestné činy a aby tieto trestné činy podliehali účinným, primeraným a odradzujúcim sankciám.“

Jeho podstatou je požiadavka, aby členské štáty trestnoprávne postihovali dva druhy konaní, ktoré je možné zhrnúť takto (článok 2 rámcového rozhodnutia):

- prísľub, ponúknutie alebo poskytnutie úplatku osobe v súkromnom sektore, aby táto osoba vykonala nejaký úkon alebo sa zdržala vykonania nejakého úkonu, ktorý predstavuje porušenie povinností tejto osoby,
- požadovanie alebo prijatie úplatku alebo prísľubu úplatku v rámci práce v súkromnom sektore, s cieľom vykonania nejakého úkonu alebo zdržania sa vykonania nejakého úkonu, ktorý predstavuje porušenie povinností.

Článok 9 ods. 1 rámcového rozhodnutia vyžaduje, aby členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s jeho ustanoveniami do 22. júla 2005. Článok 9 ods. 2 vyžaduje, aby členské štáty Rade a Komisii zaslali znenie ustanovení, ktorými do svojho vnútroštátneho práva transponujú povinnosti, ktoré sú im uložené podľa rámcového rozhodnutia.

1.2. Účel správy a metóda hodnotenia

V roku 2007 Komisia dokončila prvú implementačnú správu¹ o rámcovom rozhodnutí. Odpovede, ktoré poskytli členské štáty, ukázali, že úroveň vykonávania je veľmi nízka. V roku 2007 iba dva členské štáty správne transponovali svoje ustanovenia do svojich vnútroštátnych právnych predpisov.

Odvtedy bol prijatý Štokholmský program, v ktorom bola Komisia vyzvaná, aby vypracovala komplexnú politiku boja proti korupcii a zaviedla mechanizmus na hodnotenie snáh členských štátov bojovať proti korupcii. Preto sa zdalo, že je potrebné zhodnotiť vykonávanie tohto dôležitého nástroja v členských štátoch.

Komisia zaslala 19. mája 2009 list všetkým členským štátom, v ktorom ich požiadala o aktuálne informácie o vnútroštátnych opatreniach na vykonávanie rámcového rozhodnutia, s cieľom vypracovať druhú implementačnú správu naplánovanú do 31. decembra 2009. Nie všetky členské štáty zaslali svoje oznámenia včas, čím prinútili Komisiu odložiť uverejnenie správy. Okrem toho, keď sa medzitým prijali zákony, členské štáty automaticky neinformovali Komisiu o tejto skutočnosti. Preto bolo nevyhnutné doplniť oficiálne oznámenia o ďalšie dostupné informácie, aby sa skontrolovalo vykonávanie rozhodnutia. Tieto dopĺňajúce informácie o vykonávaní rámcového rozhodnutia boli získané z dostupných

---

¹ KOM (2007) 328 v konečnom znení.

právných predpisov, tretieho kola hodnotiacich správ skupiny GRECO a v niektorých prípadoch zo správ Pracovnej skupiny OECD pre boj proti úplatkárstvu.

V čase vypracúvania správy všetky členské štáty, okrem Španielska, Dánska a Litvy, oznámili svoje transpozičné opatrenia. Španielsko neposkytlo žiadne informácie v roku 2007, ani pre túto správu. Keďže chýbali nové informácie, hodnotenie Dánska a Litvy zostáva rovnaké, ako v prípade správy z roku 2007.

Táto správa sa zameriava na články 2 až 7 (v prípade potreby so stručným odkazom na článok 10) a zaznamenáva vyhlásenia členských štátov podľa článkov 2 a 7. Nezaoberá sa článkami 8, 9 ani 11, keďže tieto ustanovenia nevyžadujú vykonávanie. Hodnotiace kritériá prijaté Komisiou pre túto správu sú všeobecnými kritériami prijatými v roku 2001 na hodnotenie vykonávania rámcových rozhodnutí (praktická účinnosť, zrozumiteľnosť a právna istota, úplné uplatňovanie a dodržanie lehoty na transpozíciu)². Po druhé, používajú sa aj kritériá špecifické pre toto rámcové rozhodnutie, pričom ďalšie podrobnosti sú uvedené v nasledujúcej analýze jednotlivých článkov.

2. HODNOTENIE

2.1. Článok 2 – Aktívna a pasívna korupcia v súkromnom sektore

2.1.1. Všeobecné poznámky

Kľúčovým ustanovením rámcového rozhodnutia je článok 2. Sú v ňom vymedzené trestné činy zahŕňajúce aktívnu a pasívnu korupciu, ak sa vykonávajú v rámci podnikateľskej činnosti. Rozsah uplatňovania článku 2 ods. 1 zahŕňa podnikateľskú činnosť v rámci ziskových aj neziskových subjektov.

Členské štáty však mohli vyhlásiť, že obmedzia rozsah pôsobnosti na správanie zahŕňajúce obmedzovanie hospodárskej súťaže vo vzťahu k nákupu tovaru alebo poskytovaniu komerčných služieb. Vyhlásenia boli platné do júna 2010. Keďže Rada neprijala rozhodnutie o predĺžení ich platnosti, Komisia predpokladá, že už neplatia, teda členské štáty, ktoré predložili takéto vyhlásenie, budú musieť zmeniť a doplniť svoje vnútroštátne právne predpisy (takéto vyhlásenia urobili DE, AT, IT a PL).

Ukázalo sa, že rovnako ako v roku 2007 je pre členské štáty veľmi problematické vykonávanie článku 2. V roku 2007 iba dva členské štáty (BE, UK) správne transponovali všetky prvky trestného činu. Všetky prvky sú v súčasnosti správne transponované v 9 členských štátoch (BE, BG, CZ, FR, IE, CY, PT, FI, UK).

Členské štáty považovali za osobitne ťažké zachytiť vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch úplný význam výrazov „priamo alebo cez sprostredkovateľa“ a „osoba, ktorá v ľubovoľnej funkcii riadi alebo pracuje“

Uvádzame sedem požiadaviek uvedených v článku 2 ods. 1:

Článok 2 ods. 1 písm. a) – aktívna korupcia	Článok 2 ods. 1 písm. b) – pasívna korupcia
• „prísľub, ponúknutie alebo poskytnutie“	• „požadovanie alebo prijatie alebo prijatie

² KOM(2001) 771, 13.12.2001, bod 1.2.2.

<ul style="list-style-type: none"> • „priamo alebo cez sprostredkovateľa“ • „osoba, ktorá v akejkolvek funkcii riadi alebo pracuje“ • „pre subjekt v súkromnom sektore“ • „nenáležitá výhoda akéhokoľvek druhu“ • „pre túto osobu alebo pre tretiu stranu“ • „vykonať alebo zdržať sa vykonania akéhokoľvek konania, ktoré predstavuje porušenie povinností uvedenej osoby“ 	<p>prísľubu“</p> <ul style="list-style-type: none"> • „priamo alebo cez sprostredkovateľa“ • „pokiaľ vykonáva ľubovoľnú funkciu riadenia alebo práce“ • „pre subjekt v súkromnom sektore“ • „nenáležitá výhoda akéhokoľvek druhu“ • „pre seba alebo pre tretiu stranu“ • „vykonať alebo zdržať sa vykonania akéhokoľvek konania, ktoré predstavuje porušenie povinností uvedenej osoby“
---	---

2.1.2. Podrobná analýza

2.1.2.1. Článok 2 ods. 1 písm. a) – aktívna korupcia

Všetkých sedem požiadaviek vymedzenia aktívnej korupcie spĺňa 12 členských štátov (BE, BG, CZ, DK, IE, EL, FR, CY, PT, FI, SI, UK). Zdá sa, že najproblematickejšími prvkami transpozície článku 2 ods. 1 písm. a) je pokrytie úplného rozsahu prvkov „prísľub, ponúknutie alebo poskytnutie“ a „vykonať alebo zdržať sa vykonania akéhokoľvek konania, ktoré predstavuje porušenie povinností uvedenej osoby.“

NL obmedzilo trestný čin na prípady, keď zamestnávateľ alebo riaditeľ neboli informovaní o prípade. LU vyžaduje, aby zamestnávateľ nevedel o trestnom konaní a neschvaľoval ho. DE, AT, IT a PL obmedzili rozsah uplatňovania v súlade s článkom 2 ods. 3. DE obmedzilo rozsah pôsobnosti na konania, ktoré sa týkajú nákupu tovaru alebo poskytovania komerčných služieb; AT obmedzilo trestný čin na „právne konanie“ a PL obmedzilo trestný čin na správanie, ktoré vedie k stratám, nekalej hospodárskej súťaži alebo neprípustnému zvýhodňujúcemu konaniu. DE informovalo Komisiu, že sa pripravujú nové právne predpisy, ktoré majú spĺňať túto požiadavku rámcového rozhodnutia.

2.1.2.2. Komisia okrem toho uvádza tieto problémy v transpozícii:

- EE sa nezaobrá ponúknutím úplatku, sprostredkovateľmi, vykonaním/zdržaním sa vykonania povinností, ktoré predstavujú porušenie kohokoľvek povinností,
- IT sa nezaobrá ponúknutím úplatku, sprostredkovateľmi, osobami, ktoré pracujú v súkromnom sektore, ani treťou stranou, ktorej je úplatok určený,
- LV sa nezaobrá prvkom prísľubu úplatku a tiež obmedzuje trestný čin na prípady, keď boli ponuka/prísľub prijaté. Zdá sa, že prvok „zodpovedný zamestnanec ... alebo poverená osoba“, ako je uvedené v hodnotení z roku 2007, nezahŕňa všetkých zamestnancov, a teda úplne nezachytáva znenie „akákoľvek osoba, ktorá v akejkolvek funkcii riadi alebo pracuje (...)“,
- HU sa neodvoláva na „ponúknutie“ výhody alebo na „priamo alebo nepriamo“,
- RO neuvádza odkaz na výhodu pre tretiu stranu,
- SK sa osobitne nezaobrá prvkom ponúknutia úplatku alebo výhody.

2.1.2.3. Článok 2 ods. 1 písm. b) – pasívna korupcia

Článok 2 ods. 1 písm. b) úplne splnilo 12 členských štátov (BE, BG, CZ, IE, FR, CY, MT, PT, SI, SK, FI, UK).

Okrem toho sa zistili tieto skutočnosti:

- DE urobilo vyhlásenie, ktoré už nie je platné,
- EE sa neodvoláva na sprostredkovateľov, „požadovanie“ úplatku a nenáležitú výhodu,
- EL sa nezaobrá výhodou pre tretiu stranu,
- IT sa nezaobrá sprostredkovateľmi, výhodou pre tretiu stranu, „prácou“ a „požadovaním“ úplatku,
- LV – prijatie ponuky nie je zahrnuté do právnych predpisov LV,
- LU obmedzuje rozsah pôsobnosti článku [pozri článok 2 ods. 1 písm. a)],
- HU sa nezaobrá prvkom „priamo alebo nepriamo“,
- NL – výhoda sa má zatajiť pred zamestnávateľom (užšie ako v článku),
- AT – je potrebných viac informácií o sprostredkovateľoch. Okrem toho sa zdá, že pojem „zamestnanec/sprostredkovateľ“ subjektu v súkromnom sektore sa nevzťahuje na tých, ktorí riadia takýto subjekt.

2.1.2.4. Článok 2 ods. 2

V článku 2 ods. 2 sa stanovuje, že článok 2 ods. 1 sa vzťahuje na podnikateľskú činnosť v ziskových aj neziskových subjektoch. Niektoré členské štáty uvádzajú jednoznačný odkaz na začlenenie neziskových subjektov do ich právnych predpisov, zatiaľ čo ďalšie sformulovali svoje právne predpisy tak všeobecne, že neziskové subjekty nie sú vylúčené. Toto ustanovenie úplne transponovalo celkom 16 členských štátov (BE, BG, CZ, DE, EE, IE, FR, CY, HU, MT, NL, PL, PT, RO, FI, UK). V niektorých prípadoch sa zdá, že znenie právnych predpisov je dosť všeobecné, aby zahrnilo toto ustanovenie, bude však potrebné ďalšie vysvetlenie (EL, IT, LV, MT, AT, SK, SE).

2.1.2.5. Článok 2 ods. 3

Štyri členské štáty (DE, IT, AT, PL) už urobili vyhlásenie podľa článku 2 ods. 3 na účely predchádzajúcej správy. Vyhlásenia boli platné do 22. júla 2010 (článok 2 ods. 4). Podľa článku 2 ods. 5 mala Rada preskúmať článok 2 v dostatočnom časovom predstihu pred 22. júlom 2010 s cieľom rozhodnúť, či by sa takéto vyhlásenia mohli obnoviť. Keďže Rada nerozhodla, Komisia sa domnieva, že platnosť vyhlásení sa skončila a že členské štáty musia zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť svoje právne predpisy.

2.2. Článok 3 – Podnecovanie, napomáhanie a navádzanie

Článok 3 sa zameriava na sekundárnu účasť na korupcii prostredníctvom podnecovania, napomáhania a navádzania. Nezaobrá sa pokusmi o trestný čin³.

Celková úroveň transpozície bola vysoká už v roku 2007, keď tento článok transponovalo 18 členských štátov. V súčasnosti spĺňa článok 3 všetkých 26 členských štátov, ktoré poskytli informácie (neposkytlo žiadne informácie). Krajiny, ktoré poskytli málo informácií alebo žiadne informácie, ale ktoré podľa správy z roku 2007 splnili ustanovenia, sa stále považujú

³ Je to preto, že vymedzenie aktívneho a pasívneho úplatkárstva zahŕňa aj „prísľub, ponúknutie“ a „požadovanie“ alebo „prijatie prísľubu“ a nie iba „poskytnutie“ a „prijatie“.

za krajiny, ktoré úplne splnili ustanovenia. Komisia nevie o žiadnych zmenách v právnych predpisoch od roku 2007.

2.3. Článok 4 – Tresty a iné sankcie

Článok 4 vyžaduje, aby trestné činy spojené s korupciou v súkromnom sektore bolo možné potrestať trestnými sankciami, ktoré sú „účinné, primerané a odradzujúce“ (článok 4 ods. 1). Vyžaduje aj to, aby členské štáty zabezpečili, aby pasívnu a aktívnu korupciu v súkromnom sektore bolo možné potrestať maximálne trestom odňatia slobody od jedného do troch rokov (článok 4 ods. 2). V článku 4 ods. 3 sa vyžaduje, aby členské štáty v súlade so svojimi ústavnými požiadavkami a zásadami za určitých okolností dočasne zakázali, aby fyzické osoby vykonávali konkrétnu alebo porovnateľnú podnikateľskú činnosť v podobnom postavení alebo funkcii.

V roku 2007 niekoľko členských štátov prehliadlo v informáciách, ktoré tieto štáty poskytli o článku 4 ods. 1, tresty za trestné činy podľa článku 3. V tom čase iba jedenásť členských štátov (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) úplne transponovalo článok 4. Väčšina členských štátov splnila požiadavky článku 4 ods. 3.

Odvtedy sa dosiahol značný pokrok. Tento článok úplne transponovalo do svojho vnútroštátneho práva 22 členských štátov (BE, BG, CZ, DE, DK, EE, EL, IE, FR, IT, CY, LU, LT, HU, NL, PL, PT, SI, SK, FI, SE, UK).

Tieto členské štáty ustanovili tresty a ďalšie sankcie, ktoré sa vyžadujú v článku 4 ods. 1. LV, MT, AT a RO neposkytli dostatočné informácie na posúdenie, či sa uložené sankcie vzťahujú aj na podnecovanie, napomáhanie a navádzanie (článok 3). ES neposkytlo žiadnu odpoveď.

Článok 4 ods. 2 transponovalo 26 členských štátov. ES nebolo hodnotené.

Článok 4 ods. 3 transponovalo úplne 22 členských štátov, LV ho transponovala čiastočne, MT ho netransponovala a CY a AT neposkytli dostatok informácií. ES neposkytlo žiadne informácie.

2.4. Článok 5 – Zodpovednosť právnických osôb

V článku 5 sa stanovuje povinnosť právnických osôb, pokiaľ ide o aktívnu aj pasívnu korupciu. Členské štáty musia zabezpečiť, aby právnické osoby boli zodpovedné, ak akákoľvek osoba, ktorá koná buď samostatne, alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby a má v rámci uvedenej právnickej osoby vedúce postavenie, zaplatí úplatok v ich prospech (článok 5 ods. 1). Členské štáty musia zabezpečiť, aby právnická osoba bola zodpovedná aj v prípadoch, keď spáchanie trestného činu bolo umožnené v dôsledku nedostatočného dohľadu alebo kontroly (článok 5 ods. 2). Zodpovednosť právnických osôb nevylučuje trestné konanie proti príslušným fyzickým osobám ako páchatelom, podnecovateľom alebo spolupáchateľom (článok 5 ods. 3).

V roku 2007 článok 5 úplne transponovalo iba päť členských štátov (LT, LU, NL, PL, SI).

Hoci bol od roku 2007 dosiahnutý významný pokrok, Komisiu stále znepokojuje celkovo slabé transponovanie článku 5. Článok 5 úplne transponovalo 15 členských štátov (BE, DE, IE, EL, CY, LT⁴, LU, NL⁵, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK). Osem členských štátov ho

⁴ Na základe informácií uvedených v správe za rok 2007.

⁵ Na základe informácií uvedených v správe za rok 2007.

transponovalo čiastočne (BG, DK⁶, EE, FR, LV, HU, MT, FI). CZ a IT ho netransponovali. SK neposkytlo dostatočné informácie a ES nepredložilo žiadnu odpoveď.

23 členských štátov (všetky okrem CZ, IT, nie sú dostupné žiadne údaje o SK, ES) ustanovilo zodpovednosť právnických osôb, ktorá je stanovená v článku 5 ods. 1.

Článok 5 ods. 2 transponovalo až 15 členských štátov (BE, DE, IE, EL, CY, LU, AT, PL, PT, SI, SE, UK, LT⁷, NL⁸). RO bolo požiadané, aby poskytlo ďalšie objasnenie, či sa znenie jeho právnych predpisov (ktoré sa zdajú byť v súlade) vzťahuje na zodpovednosť právnických osôb v prípadoch nedostatku kontroly. FR, SK a LV neposkytli dostatočné informácie a CZ, IT, BG, EE, IT, HU, FI a MT boli považované za štáty, ktoré úplne netransponovali článok 5 ods. 2.

Článok 5 ods. 3 transponovalo 20 členských štátov (BE, BG, DE, EE, IE, EL, FR, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK). Netransponovali ho CZ a IT, zatiaľ čo SK, DK a FI neposkytli dostatočné informácie na posúdenie.

Analýzu obmedzil nedostatok informácií od členských štátov, čo bolo zrejme najmä vo vzťahu k článku 5 ods. 2 a článku 5 ods. 3. Komisia poznamenáva, že mnoho členských štátov sa vo svojich právnych predpisoch neodvoláva priamo na prípad nedostatočného dohľadu alebo na to, či zodpovednosť právnických osôb vylučuje alebo nevylučuje zodpovednosť fyzickej osoby.

SK informovalo Komisiu, že trestnoprávna zodpovednosť právnických osôb bola zahrnutá do návrhu zmien a doplnení Trestného zákonníka a Trestného poriadku, ktorý vypracovala slovenská vláda, ale že proces schvaľovania sa pozastavil v období medzi 9. aprílom 2008 a 20. májom 2009 dovtedy, kým Ústavný súd nevynesie rozhodnutie. Zdá sa, že po rozhodnutí Ústavného súdu sa právne predpisy zmenili, ale Komisii neboli oznámené žiadne zmeny, ani jej nebol doručený nový text. Preto nebolo možné posúdiť súlad s článkom 5.

2.5. Článok 6 – Sankcie voči právnickým osobám

Článok 6 vyžaduje, aby členské štáty stanovili pre právnické osoby účinné, primerané a odradzujúce sankcie (trestné alebo iné ako trestné sankcie) za aktívnu a pasívnu korupciu, podnecovanie a navádzanie a za umožnenie spáchania trestného činu prostredníctvom nedostatočného dohľadu alebo kontroly. Sú v ňom uvedené aj príklady sankcií, ktoré možno uložiť, napríklad vylúčenie z nároku na štátne dávky alebo podporu, vylúčenie z vykonávania podnikateľskej činnosti, nariadenie súdneho dozoru alebo súdny príkaz k likvidácii.

V roku 2007 článok 6 úplne transponovalo 5 členských štátov (DK, LT, NL, PL, SI). Ďalšie informácie boli vyžiadané od niekoľkých členských štátov s cieľom posúdiť ich stanovisko. V prípade členských štátov, ktoré neposkytli žiadne ďalšie informácie, bolo hodnotenie správy z roku 2007 zachované.

Článok 6 v súčasnosti transponovalo 16 členských štátov (BE, DK, DE, IE, EL, FR, LT, LU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK). Je však potrebné ďalšie objasnenie od RO a UK.

Požiadavky článku 6 čiastočne splnilo 5 členských štátov (BG, EE, LV, HU, FI). FI bolo požiadané, aby poskytlo ďalšie objasnenie týkajúce sa obmedzení zodpovednosti právnických osôb.

---

⁶ Na základe informácií uvedených v správe za rok 2007.

⁷ Na základe informácií uvedených v správe za rok 2007.

⁸ Na základe informácií uvedených v správe za rok 2007.

Článok 6 netransponovali 4 členské štáty (CZ, IT, CY, MT). ES neposkytlo informácie. SK neoznámilo svoj nový zákon o trestnoprávnej zodpovednosti právnických osôb, preto nebolo možné posúdiť, či SK spĺňa alebo nespĺňa požiadavky tohto článku.

Úroveň vykonávania článku 6 ods. 1, ktoré zaväzuje členské štáty stanoviť sankcie pre právnické osoby za aktívne/pasívne úplatkárstvo, je vyššia ako v prípade článku 6 ods. 2, pretože 20 členských štátov vykonalo jeho ustanovenia. Iba 14 členských štátov vykonalo článok 6 ods. 2 (BE, DK, DE, IE, EL, FR, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK). Štyri členské štáty (LV, BG, HU, SK) neposkytli dostatočné informácie alebo sa vôbec neodvolali na zodpovednosť v prípadoch nedostatočného dohľadu. EE, CZ, CY, IT MT nevykonali článok 6 ods. 2 a FI spĺňa požiadavky čiastočne.

2.6. Článok 7 – Právomoc

Článok 7 vyžaduje, aby členské štáty prijali potrebné opatrenia na založenie svojej právomoci s ohľadom na trestné činy spadajúce do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia, ak bol trestný čin spáchaný úplne alebo čiastočne na jeho území jedným z jeho štátnych príslušníkov alebo v prospech právnickej osoby, ktorá má svoje ústredie na území tohto členského štátu. Členské štáty majú určitú mieru voľného rozhodovania o uplatňovaní posledných dvoch pravidiel právomoci.

Na základe poskytnutých informácií tento článok transponovali v roku 2007 iba 3 členské štáty (DK, DE, UK).

Článok 7 v súčasnosti úplne transponovalo iba 9 členských štátov (BE, CZ, DK, DE, IE, LU, HU, NL, UK). Zdá sa, že 15 členských štátov (BG, EE, EL, FR, IT, CY, LV, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI, SE) transponovalo tento článok čiastočne, ale v mnohých prípadoch nebolo na úplné posúdenie súladu k dispozícii dost' informácií o každom ustanovení. Desať členských štátov (DK, DE, EE, FR, LT, HU, AT, FI, SE, UK) sa rozhodlo neuplatňovať určité pravidlá týkajúce sa právomoci (ak bol trestný čin spáchaný jedným z jeho štátnych príslušníkov alebo v prospech právnickej osoby s ústredím na území členského štátu). Vzhľadom na nedostatok poskytnutých informácií si Komisia nemohla vo všeobecnosti vytvoriť jasný obraz o vykonávaní tohto ustanovenia. Od členských štátov sa vyžaduje, aby predložili presnejšie informácie, aby Komisia mohla vykonať dôkladné hodnotenie.

2.7. Článok 10 – Územná pôsobnosť

Neboli poskytnuté žiadne ďalšie informácie o tom, kedy Gibraltár transponuje tento nástroj. UK uviedlo, že sa tak stane v čo najkratšom legislatívnom procese.

3. ZÁVERY

Posúdenie sa obmedzuje na transpozíciu osobitných ustanovení do vnútroštátnych právnych predpisov. V dôsledku nedostatku porovnateľných štatistík a údajov o prípadoch korupcie v súkromnom sektore nebolo možné posúdiť praktický vplyv transpozície ustanovení tohto rámcového rozhodnutia.

Pokiaľ ide o samotnú transpozíciu, nie je stále uspokojivá, napriek určitému pokroku, ktorý sa dosiahol. Hlavný problém spočíva v slabej transpozícii niektorých prvkov článkov 2 a 5. Pokiaľ ide o transpozíciu článku 5, posúdenie sa uskutočnilo najmä na základe ustanovení vnútroštátneho trestného práva, ako ich oznámili členské štáty. Hoci si uvedomujeme, že sankcie uvedené v článku 5 môžu mať aj správnu alebo občiansku povahu, toto posúdenie sa spoliehalo iba na dostupné údaje oznámené členskými štátmi.

Komisia zdôrazňuje význam boja proti korupcii v súkromnom sektore a vyzýva členské štáty, aby z tohto hľadiska bezodkladne prijali všetky potrebné opatrenia.

Komisia vyzýva všetky členské štáty, aby posúdili túto správu a poskytli Komisii a Rade všetky ďalšie dôležité informácie. Komisia okrem toho vyzýva členské štáty, ktoré medzitým prijali nové právne predpisy, aby tieto opatrenia oznámili Komisii a Rade.